

Arz Ettim Ben Bu Aşkı Kainata

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mayıs 2021

Noktalanmış bir düş'tün,
Resimlerden firar eden sihirli bir gülüş
Hezimete uğradığının ertesi
Nankörce sevdayı derdest eden bir yakarış
İçte kalan onca ukde ne ki?
Sat tutulası safiyetin minvalinde
Hecelerken adını
Hazmedemediğim bir g/öçtü işte
Sende gördüğüm o son bakışın.

Bir yakarıştın ezelden nükseden
Bir sızı ya da elem dolu bir sitem
Olsun aşkın rabitasıydı bu
Tutuklu olduğum varsa yoksa aşkın berrak ruhu
En nüktedan tutukluydum ben
Yüreğin yongası
Bazen sönen ışıklardan yansıyan
Bedbaht bir hece olsa da
Bahtiyar kılandı
Elbet yürekti aşkın katında
Kıldan ince.

Kılı kırk yarmadım da severken seni
En huzurlu yolculuğumdu
Ruhunda salındığım hece hece
Dokunmasan da ağladığım
Hıçkırığım müptela
Yarınların bekası elbet asla da
Bir yere varamadığım
Ama senden gidemediğim
Gitsem de binlerce kez kendimden.

O kör hece
Aşk körü idi insanlar madem yazıldıkça şecere
Noksansız noktasız sevdim

Muğlak bir rengin de aldatisıydım
İçimdeki zincirler
Yerle yeksan olsa ömür
Ne yazar?
Ah, ne yazar?

Yazmadığım kadar sevip de
Yenik düştüğüm bu sebepsiz yitimde
Göge kanat açan dualarım
Ayağına da değmesin taşın en ufak zerresi bile
Yeter ki acı dokunmasın tenine, tinine
Titrimde kazılı adın
İtibar ettiğim de en ulvi duygunun ta kendisi
Sensiz de olsa yaşayabildiğim
Sensiz sevmenin seni, rengi
Hüsrana bansam da bu sevgiyi
İlla ki hükmeden
Sefasını sürdüğüm çaresizliğin
Koşulsuz zimmetliyim aşka ve mevsime.

Zar tutan kaderin değil
Kederin yükü ile s/özlendiğim
Yandığım ne ki yazmaksa tek teselli
Varsın tecelli etsin o zamansız zemheri
Hem ne ki, ben hep açmadım mı
Soğuk iklimlerde...

Kırılganlığıma binaen
Başımı asla öne eğmeden sevdiğim
Tek mevsimsin sen
Tefe konsa da şu saf benliğim
Reddedemediğim bir acı vuku bulan
Asla da eksik etmezken seni niyazımda saklı tutan
Kayıp gitsen de elimden defalarca
Arz ettim ben bu aşkı kainata.